

ČESKÝ JAZYK

- 1 Houfy špačků se sletěl_ na zralé třešně.
 - a) i
 - b) y
- 2 Soutěž v cyklistice vyhráli _stravští jezdci.
 - a) o
 - b) O
- 3 Vyprávěl o m_ svém kamarádům.
 - a) ě
 - b) ně
- 4 Vojenská _práva sídlí v této krajní budově.
 - a) z
 - b) s
- 5 Děvčata vyšival_ ubrusy.
 - a) i
 - b) y
 - c) a
- 6 Na slunci se drahokam_ krásně třpytily.
 - a) i
 - b) y
- 7 Na hráz_ rostly mohutné duby.
 - a) i
 - b) y
- 8 Petr si _mazal kalhoty.
 - a) s
 - b) z
- 9 Postavte tu vázu s květinam_ na stolek u okna.
 - a) i
 - b) y
- 10 Nejvíce se mi líbí opera _raniboři v Čechách.
 - a) b
 - b) B

1-b / 2-a / 3-b / 4-b / 5-c / 6-b / 7-a / 8-b / 9-a / 10-b

HŘIVNA

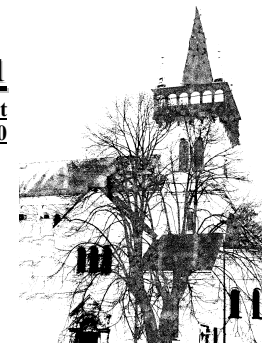
srpen - září 2011

11/17

www.farnost.semily.net
administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svaté Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 22.8.2011 do 4.9.2011

den	hod.	úmysl	100
22.08.	pondělí	-----	
23.08.	úterý	KA 18:00 za † Věru Pátkovou a Petra Řeháka	
24.08.	středa	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola KA 8:00 za † Zdeňka Stehlíka, sourozence a Růženu Nechanickou	
25.08.	čtvrtek	KA 8:00 za farní společenství	
26.08.	pátek	KO 18:00 za Jaroslava Tichého, matku Růženu a rodiče Hourový	
27.08.	sobota	Památka sv. Moniky DD 13:30 za farní společenství KO 18:00 za živé a † z rodů a duše v očistci	
28.08.	neděle	22. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ KO 9:30 za † členy rodiny Skrbkových, Lukšových a Sedláčkových TT 11:00 na úmysl dárce	

den	hod.	úmysl
29.08.	pondělí	Umučení sv. Jana Křtitele KK 18:00 <i>poutní mše svatá</i> - za farní společenství
30.08.	úterý	-----
31.08.	středa	-----
01.09.	čtvrtek	-----
02.09.	pátek	KO 18:00 za † Helenu a Milana
03.09.	sobota	-----
04.09.	neděle	SLAVNOST POSVĚCENÍ KOSTELA KO 8:30 za rodinu Cermanovu TT 10:00 na úmysl dárce
pátek	2.9.	první pátek v měsíci - Svátost smíření v kostele od 16:00
neděle	4.9.	první neděle v měsíci - při mši sv. v 8:30 sbírka na Koštofrank - adorace v kapli 14:00 – 16:00

od neděle 4.9. bude opět začátek nedělních bohoslužeb od 8:30 v Semilech a od 10:00 v Tatobitech

SVATÝ BARTOLOMĚJ

(24.08.)

Byl jedním z dvanácti Ježíšových apoštolů, pocházel z Kány, galilejského města severně od Nazaretu, a je tedy možné, že byl svědkem velkého znamení, které v Káni Galilejské Ježíš vykonal.

Podle legendy působil v královské rodině širvánšáhů. Arménský král Polimeus měl dceru, která byla tak zuřivá, že musela být spoutána řetězy. Bartoloměj, jakmile o tom uslyšel, vešel ke králi a slíbil mu, že ve jménu Ježíše Krista jeho dceru uzdraví, jestliže on přijme křesťanskou víru. Král ochotně svolil. Bartoloměj se nad posedlou dívkou pomodlil a zbavil jí zlého ducha. Tento zázrak způsobil veliké podivení a král i celý jeho dvůr i obyvatelé dvanácti měst uvěřili v Ježíše Krista.

Tím však proti sobě popudil pohanské kněze, kteří na něj poštváli králova bratra Astyagese, zarytého pohana, který ho úkladně zajal, uvěznil a krutě mučil. Údajně se tak stalo ve městě Deerbent na břehu Kaspického moře. Bartoloměj byl odsouzen k tzv. perskému trestu smrti. To znamenalo, že byl nejprve stažen z kůže a posléze ukřižován hlavou dolů.

Velmi známá je scéna z Posledního soudu v Sixtinské kapli, ve které Michelangelo zobrazil sv. Bartoloměje, jak drží v pravé ruce koželužský nůž a v levé ruce vlastní kůži, na níž umělec zanechal svůj autoportrét. Dalšími atributy jsou nůž, kniha, svitek spisů, prapor, někdy kříž.

CO JE TO „BOŽÍ KRÁLOVSTVÍ“?

Boží království je všechno, co Ježíš hlásal a vykonal. Boží království je tam, kde se projevuje Boží dobrota a Boží moc. Moc, která nedrtí silou, ale přichází zevnitř, jako jemný vánek. A dobrota, která se chce přelít do lidí a skrze ně se dávat dál.

Tam, kde jeden druhého chápe, respektuje, miluje, odpouští mu, pro něho žije, tam už začíná Boží kralování, jehož celá plnost nastane u Boha v nebi.

Když si zachováme naději na Boží království jako pramen moudrosti a požehnání pro lidstvo, lidské dějiny přestanou být zlým snem „plným hluku a běsnění“, jak uvádí Shakespeare. Očekávání Božího království je odevzdání sebe něčemu většímu, než jsme my. Toto očekávání je nakonec Boží trpělivost v dějinách.

V Ježíšových kázáních hrálo důležitou roli hlásání Božího království. Není to pouze uznání, že stvořená bytost je závislá na Stvořiteli, nýbrž také přesvědčení, že do dějin byl vložen plán, projekt, osnova harmonie a dobra, jež chtěl Bůh. A to všechno se plně uskutečnilo Ježíšovou smrtí a jeho zmrtvýchvstáním.

Představuji si Boží království jako velkolepou mozaiku. Mozaiky jsou, jak víte, složeny z velkého množství kamínků. A každý z nás může být považován za jeden kamínek této mozaiky.

Kamínky Božího království ale nejsou bez života, bez duše. V mozaice Boží je každý z nás živým kamínkem, který rozumí svému vlastnímu místu a chápe ho, zná místo těch ostatních a je si vědom svého vlastního významu v rámci celku. Ano, dokonce jasně vidí, že má význam jenom v rámci celku. Zároveň je mu jasné, že kdyby chyběl, mozaika by zůstala neúplná.

Samozřejmě, že ne všechny kamínky naší mozaiky jsou stejné. Jeden z nás jako by mohl být zeleným kamínkem, další modrým, jiný zlatým, bílým. Každý má svou vlastní úlohu, místo a poslání. Nikdo, jako kamínek v mozaice, se nemůže přemístit ze svého místa. A to je vzájemnost a jednota té nesmírné a nádherné mozaiky Božího díla.

Buďme si vědomi toho, že jsme živými kamínky Božího díla a že jsme všichni mezi sebou propojeni a každý má účast na celku. Jestliže chybí jeden kamínek, chybí něco k plnosti celku. Proto je třeba, abychom se pevně drželi svého úkolu. Pak vychutnáme svobodu ducha, typickou pro děti Boží, a sám Duch Boží nám poví, jak důležité je to, co děláme, a jak je to prospěšné pro nebe...

(podle Chiary Lubichové)

MODLITBA - PROSTŘEDEK KOMUNIKACE S BOHEM

V rozhovoru s Bohem musíme odhalit své pravé a nahé já. Musíme říct Bohu pravdu. Pravdu o svých myšlenkách, žádostech a citech, ať už jsou jakékoliv, i když snad nejsou takové, jaké bychom je chtěli mít.

Nesmíme však padnout do pastí. Nemůžeme říkat Bohu, co bychom byli rádi, aby byla pravda, ale to, co je pravda skutečně. Pravda o nás může být i strašná. Jestliže Bohu řekneme, kdo jsme a kde jsme, pak všechno v nás mu bude muset říci, že něco v nás věří a něco jiného v nás nevěří. Budeme mu muset říci, že jsme současně ve víře i v nevíře. Budeme se muset modlit: „Já věřím, Pane, pomoz mé nevíře“.

Může se také stát, že v sobě najdeme hněv a zlost vůči Bohu za to, jak si myslíme, že s námi jedná. Pak jediná čestná modlitba může být: "Bože, zuřím, děsně zuřím".

I v našich citech může být pravda, která musí být sdělena v čestné a pravdivé komunikaci. Nejlepší příklady modlitby tohoto typu lze nalézt ve Starém zákoně. Job proklínal den, kdy ho Bůh stvořil, Jeremiáš obviňoval Boha, že z něj dělá hlupáka, a žalmista prosil, aby Bůh zničil jeho nepřátele. Říkali věci, jak je prožívali, věděli, jak se modlit.

Jestliže se před Bohem přetvařuji, nebudu s ním nikdy skutečně komunikovat, nikdy se opravdu modlit, nikdy ho skutečně nepoznám a nepocítím, že on zná mne. Vztah víry bude vždy v nejlepším případě povrchní, naplněný zbožným klišé, náboženskými fantaziemi a klamy.

Musím se tedy Bohu otevřít - ale jak se otevírá Bůh mně? To je zřejmě nejobtížnější problém modlitby? Může s námi Bůh skutečně komunikovat? Může se dotknout našich citů, nebo k nám skutečně promluvit? Může přímo zasáhnout naší vůli? Může Bůh proniknout do naší paměti? Myslím, že jenom ten, kdo v tyto možnosti věří, je připraven pro skutečné setkání s Bohem v modlitbě.

**KDYŽ SE JEDNOU SKUTEČNĚ BOHU OTEVŘEME -
NE SE SEVŘENÝMA RUKAMA, SCHOVANÝMA ZA ZÁDY,
A KDYŽ SE BŮH DOTKNE HLUBIN NAŠÍ BYTOSTI,
PAK UŽ NIKDY NEBUDEME STEJNÍ JAKO PŘEDTÍM A ANI BŮH UŽ
NEBUDE TAKOVÝ, JAK JSME HO DŘÍVE ZNALI.**